

Ἀκολουθία Ὁσίου ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ τοῦ ἐν Πηλίῳ.

μ. Γερασίμου

Ψαλλομένη τῇ 15^η Σεπτεμβρίου

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

Ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τό πρῶτον. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες, ἀνευφημήσωμεν, τὸν φαεινὸν φωστῆρα, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, Γεράσιμον τὸν νέον τὸν τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ἐπάρσεις πατήσαντα, τούτῳ βοῶντες ἐν πίστει, ὑπὲρ ἡμῶν, τὸν Θεὸν Πάτερ ἰκέτευε. **(Δίς).**

Ἡ σὴ Μονὴ Πάτερ ἔχει, πύργον σὲ ἄσειστον· ἐν ταύτῃ γὰρ προθύμως, τῆς ἀσκήσεως πόνους, ἐτέλεσας τρισμάκαρ· διὸ καὶ ἡμῶν, ἀναδειχθεὶς ἐγκαλλώπισμα, τὸν Ποιητὴν καὶ Σωτῆρα ὑπὲρ ἡμῶν, καθικέτευε ῥυσθῆναι δεινῶν.

Μακαριώτισσα πόλις, ἐπὶ τῇ μνήμῃ σου, χαίρουσα συγκαλεῖται, τὰς περὶ κύκλῳ πόλεις, Γεράσιμε παμμάκαρ, τελέσαι τὴν σὴν, φωτοφόρον πανήγυριν, μεθ' ὧν ἡμεῖς συνελθόντες ἀσματικῶς, εὐφημοῦμεν τοὺς ἀγῶνάς σου.

Δόξα. Ἦχος β'.

Τῶν ἐν βίῳ πραγμάτων κατεφρόνησας Πάτερ Γεράσιμε, ὅτε τὴν ἄνω πολιτείαν ἐπεπόθησας, πλοῦτον ἐβδελύξω, τὴν πτωχείαν ἐνδυσάμενος, τὴν τρυφὴν ἐμίσησας, καὶ ἐπεσπάσω ἐγκράτειαν, ἀδικίαν ἀπεβάλου, καὶ ἐδίωξας δικαιοσύνην. Διὸ μνημόνευε καὶ ἡμῶν, ἐν ταῖς πρὸς τὸν Κύριον ὁσίαις σου εὐχαῖς, Πάτερ ὀσιώτατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν Σκέπην Σου.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ἦστραψεν ὁ λαμπρός, καὶ πάνσεπτός σου βίος, ὡς ἀστραπή καὶ πάντας, κατηύγασε τοὺς πίστει, ὑμνοῦντάς σε Γεράσιμε.

Στ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Ἄγγελος ἀληθῶς, ἐδείχθης ἄλλος Πάτερ, ἀγγελικῶς βιώσας, ἐν γῆ· ὅθεν ἐν ὕμνοις, ἀγγελικοῖς ὑμνοῦμέν σε.

Στ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς Αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Οἶκος τῶν ἀρετῶν, πανσόφως χρηματίσας, τῆς παντουργοῦ Τριάδος, ἐδείχθης οἶκος Πάτερ· εὐχαῖς σου διὸ σῶσόν με.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Πρέσβευε ἐκτενῶς, μετὰ τῆς Θεοτόκου, Χριστῷ τῷ σταυρωθέντι, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων, τὴν μνήμην σου Γεράσιμε.

Νῦν ἀπολύεις, Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄.

Ὁ ἔνσαρκος Ἄγγελος, τῶν Ἀσκητῶν ἡ κρηπίς, ὁ νέος Γεράσιμος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, φωστήρ ὁ ἀνέσπερος, ἄνωθεν συγκαλεῖται, τὴν πληθὺν τῶν Ἀγγέλων, κάτωθεν συναθροίζει τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, τὴν θείαν αὐτοῦ μνήμην ψάλλειν ἐν ἄσμασι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν Σου...

Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩΙ ΜΕΓΑΛΩΙ ΕΣΠΕΡΙΝΩΙ

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως ὁ Προοιμακός. Τὸ Μακάριος ἀνὴρ οὐ στιχολογεῖται, διὰ τὸ εἶναι τὴν ἡμέραν τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ, ἀλλ' εὐθύς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἐν ᾧ ἰστώμεν στίχους η' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τιμίου Σταυροῦ γ', δευτεροῦντες τὸ α', καὶ τοῦ Ὁσίου δ'. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλην σου τὴν ἔφεσιν, διὰ παντὸς τῷ Κυρίῳ, ἀναθεὶς Γεράσιμε, ἀρετῶν ὑπέρλαμπρον ἐκ νεότητος, σεαυτὸν ἔδειξας, θεοφόρε οἶκον, φωτοβόλοις δὲ πτερώσας σου, τὸν νοῦν ἐμφάσει, πρὸς τὸν πρῶτον Νοῦν Πάτερ ἐφθασας· ἰάσεων χαρίσματα, ἐξ Αὐτοῦ πλουτήσας τρισόλβιε, πᾶσι διανέμων, τοῖς χηρῶσι πλουσίως καὶ Αὐτῷ, ἐν παρῶ-ρήσιᾳ πρεσβεύων νῦν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ βίου τὸ ἄστατον, καὶ ὀρωμένων τὸ κάλλος, ὑπερβὰς Γεράσιμε, νῦν πρὸς τὸ αἰδῖον ὄντως οἶκημα, ἀληθῶς ἐφθασας, ἔνθα ὡς ὁ Παῦλος, τὸ πολίτευμα ἐκέκτησο, νοὸς ὀξύτητι καὶ τῇ τῆς ψυχῆς καθαρότητι· ὡς Ἄγγελος βιώσας γάρ, ἐπὶ γῆς οὐράνιε ἄνθρωπε, νῦν μετὰ Ἀγγέλων, Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι παρεστῶς, ἐν παρῶ-ρήσιᾳ ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἄπαν ἀχθοφόρημα, βιωτικῶν ἀπορῶ-ρίψας, καὶ πλοῦτον τὸν ἄστατον, καὶ τρυφήν τὴν ῥέουσάν, βδελυξάμενος, τὸν ζυγὸν ἤρας δέ, τὸν χρηστὸν Ὅσιε, καὶ Χριστῷ κατηκολούθησας, καὶ πρὸς οὐράνιον, χῶρον θαυμαστῶς νῦν ἐσκήνωσας, ἐν ᾧ συναυλιζόμενος, μετὰ τῶν ἀϋλῶν ὡς ἄϋλος, ἡμῶν μὴ ἐλλείπης, πρεσβεύειν τῶν τὴν θείαν σου σορὸν, ἀσπαζομένων ἐκ πίστεως, ἔνδοξε Γεράσιμε.

Ἄκακος ἀκέραιος, πρᾶος ἡσύχιος Πάτερ, ὀφθεις ἐκ νεότητος, κανῶν ἐχημάτισας ἀκριβέστατος, μοναζόντων νέος, παρθενίας τε διδάσκαλος, καὶ τῆς πραότητος, καὶ ἀκτημοσύνης ὑπόδειγμα, Γεράσιμε θεόσοφε, γέρας τῶν πιστῶς εὐφημούντων

σε· μὴ οὖν διαλείπης πρεσβεύων τῇ Τριάδι ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων σου, μνήμην τὴν ἐτήσιον.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Ἀγγελικὸν βίον ἐν γῆ ἐπιδειξάμενος, Ὅσιε Πάτερ θεοφόρε Γεράσιμε, ἄνθρωπος οὐράνιος ἐπεφάνθης, τὰ σὰ γὰρ πάντα, καὶ σεαυτὸν τῷ Κτίστη σου ἀφιέρωσας. Ὅθεν τὰ πάντα σκύβαλα ἠγησάμενος, οὐδὲν σοὶ πρὸς τοὺς ἀσκητικούς ἀγῶνας ἐμπόδιον ἀντικατέστη, ἀλλ' ὡς φίλην καὶ σύνοικον τὴν ἀρετὴν κτησάμενος, προήχθης ὑπ' αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, ὡς Ὅσιος κεκοσμημένος πράξει καὶ θεωρία, ἡμῖν ἐξαιτούμενος, τοῖς ἐν πίστει προσκυνουσί σου τὴν τῶν λειψάνων θείαν λάρνακα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ὁ αὐτός.

Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, Χριστιανῶν ἡ ἐλπίς, πεπλανημένων ὁδηγέ, χειμαζόμενων λιμήν, ἐν πολέμοις νίκος, οἰκουμένης ἀσφάλεια, νοσοῦντων ἰατρέ, νεκρῶν ἡ ἀνάστασις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν.

Προκείμενον τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος Βαρύς. Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν.

Ἀναγνώσματα Ὅσιακά.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. γ' 1 - 9).

Δικαίων ψυχὰι ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς καὶ εὗρεν αὐτούς ἀξίους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἔδοκίμασεν αὐτούς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν

ἀναλάμψουσιν καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' Αὐτῶ, συνήσουσιν ἀλήθειαν καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν Αὐτῶ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὁσίοις Αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς Αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ζ' 7).

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῶ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὁσίοις Αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς Αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ε' 15 - στ' 3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστου. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ Αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον Αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσῃ τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρῖσιν ἀνυπόκριτον· λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὀσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσῃ δὲ Αὐτῶ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι· ἀγανακτήσῃ κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσῃ αὐτούς καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει

θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους καὶ γεγυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κρᾶτησις ὑμῖν καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα. ᾠχος α'.

Ὁ πολύφωτος ἥλιος τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ὁ οὐράνιος ἄνθρωπος, καὶ ἐπίγειος Ἄγγελος, Γεράσιμος, ἡ ἀγγελικὴ πανδαισία, σήμερον συγκαλεῖται ἡμᾶς πρὸς ἐστίασιν πνευματικὴν, τῶν θεοπνεύστων λόγων, καὶ θαυμάτων αὐτοῦ. Μηδεὶς οὖν ἐξέλθη πεινῶν τῆς ἱερᾶς ταύτης πανδαισίας· καὶ γὰρ μεταδίδωσιν ὡς ἐστιάτωρ πνευματικός, τὸ ἀπλοῦν, τὸ ἀκέραιον, τὸ ἄκακον, τὸ καρτερικόν, τὴν τῶν ἡθῶν διακόσμησιν, καὶ ὀρθότητα τῶν εὐσεβῶν δογμάτων. Τούτοις οὖν ἐντροφήσαντες, καὶ ἀντὶ οἴνου τοῖς ἀσκητικοῖς αὐτοῦ εὐωχηθέντες ἰδρῶσι, πρὸς αὐτὸν γηθοσύνως βοήσωμεν· Πάτερ ἡμῶν τρισόλβιε, αἴτησαι φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ᾠχος β'.

Τῶν ἐν βίῳ πραγμάτων κατεφρόνησας Πάτερ Γεράσιμε, ὅτε τὴν ἄνω πολιτείαν ἐπεπόθησας· πλοῦτον ἐβδελύξω, τὴν πτωχείαν ἐνδυσάμενος· τὴν τρυφὴν ἐμίσησας καὶ ἐπεσπάσω ἐγκράτειαν· ἀδικίαν ἀπεβάλου καὶ ἐδίωξας δικαιοσύνην. Διὸ μνημόνευε καὶ ἡμῶν, ἐν ταῖς πρὸς τὸν Κύριον ὁσίαις σου εὐχαῖς, Πάτερ ὀσιώτατε!

ᾠχος δ'.

Σήμερον πιστοὶ συνελθόντες, ἐν τῇ πανσέπτῳ μνήμῃ Γερασίμου τοῦ ὑπερενδόξου, ψαλμικῶς αὐτὸν μακαρίσωμεν λέγοντες· μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται, Πάτερ ἀξιάγαστε, ὅτι τὸ δοθέν σοι τάλαντον φιλοπόνως ἐπηύξησας· διὸ εὐλόγησέ σε ὁ Κύριος, καὶ δέδωκέ σοι τὰ ἀγαθὰ τῆς ἄνω Ἱερουσαλήμ, ἐν ἧ ἡμῶν μνήσθητι, τῶν ἐκ πόθου τελούντων τὴν θεῖαν σου κοίμησιν.

Δόξα. ᾠχος πλ. α'.

Ἀσκητικοῖς ἀγῶσι σαυτὸν κατακοσμήσας, τῶν Ἀσκητῶν συνόμιλος γέγονας, Γεράσιμε θεόσοφε· πάντα γὰρ πόνον ἀσκητικὸν ὑπομείνας, ἀπείληφας τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω

κλήσεως· διὸ καὶ ἡ σὴ ποιίμνη, θαυμάζει σου τὰ θαύματα, ὁμοῦ δὲ καὶ ἡ Δημητριὰς τὰ διδάγματα, καὶ ἡ λάρναξ τοῖς ἐν αὐτῇ προσιοῦσι βρῦει ἰάματα· μεθ' ὧν καὶ ἡμῖν ψυχικῶν νοσημάτων τὴν ἴασιν βράβευσον, ὅπως δοξάζωμεν ἀπαύστως, τὸν σὲ δοξάσαντα Κύριον.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Ἡ φωνὴ τῶν Προφητῶν Σου...

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις, ὁ τῇ ἀγάπῃ Χριστοῦ, πυρποληθεὶς καὶ πρὸς ἀγῶνας καὶ σκάμματα, χωρήσας γενναιόφρονος, καὶ τὸν ἐχθρὸν καθελὼν, τοῦ Σταυροῦ δυνάμει ἀξιάγαστε. Πιστῶν τὸ προπύργιον, τῶν νοσοῦντων ἢ ἴασις, ἢ θεία σκέπη, ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα, τῶν ἐν θλίψεσι, πονουμένων παράκλησις. Δώρησαι τοῖς ὕμνοῦσί σε, ψυχῆς τε καὶ σώματος, ἀπαλλαγὴν τε καὶ λύσιν, τῶν νοσημάτων Γεράσιμε, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Χαίροις, τῶν μοναστῶν καλλονή, τῶν ἀρετῶν τὸ διαυγὲς καταγώγιον, ἢ στάθμη τῆς ἐγκρατείας, τῆς σωφροσύνης κανῶν, ποταμὸς θαυμάτων θείων ἔμπλεως, ἐξ ὧν καταρδεύεται τῶν ἀζύγων συστήματα, πρὸς εὐκαρπίαν, ψυχικὴν καὶ σωτήριον, καὶ αἰσχυρῶν παθῶν, ἀποπλύνεται βόρβορος. Ἄνθρωπε ἐπουράνιε, ἐπίγειε Ἄγγελε, ὄντως Γεράσιμε Πάτερ, τῆς ἡσυχίας διδάσκαλε, Χριστοῦ κληρονόμε, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς Αὐτοῦ θελήσει σφοδρά.

Πάντων, τῶν προσφευγόντων τῇ σῇ, σορῶ ὑπάρχων βοηθὸς καὶ ὑπέρμαχος, ὑμᾶς τοὺς τὴν παναγίαν, σου καὶ σεπτὴν ἑορτὴν, ἐκ καρδίας πόθου πανσεβάσιμε, τελοῦντας διάσωσον, ἐκ κινδύνων καὶ θλίψεων, διασκεδάζων, μηχανὰς τὰς τοῦ δράκοντος, ὅπως πίστει σοι, πάντες κράζωμεν, Ὅσιε. Χαίροις ὁ τὰ οὐράνια, βατεῦων σκηνώματα, τὰ ἐπὶ γῆς

καταλείψας, προθύμω γνώμη Γεράσιμε, Χριστὸν δὲ ποθήσας, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος δ΄.

Εὐφραίνεσθε δίκαιοι, ἀγαλλιᾶσθε πάντες οἱ γηγενεῖς, καὶ λαμπρῶς πανηγυρίσατε, σκιρτῶντες φαιδρῶς ἐπὶ τῇ μνήμῃ Γερασίμου τοῦ τρισμάκαρος· σήμερον γὰρ τῶν ἀπὸ γῆς ἀπεδήμησε, καὶ μετὰ Ἀγγέλων χορεύει, ἐν οὐρανόις σκηνώμασιν ἀυλιζόμενος, καὶ τῇ Ἁγίᾳ παριστάμενος Τριάδι, πρεσβεύει διηνεκῶς ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς ἐκτελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ τὴν ὑπέρλαμπρον, λυτρωθῆναι πειρασμῶν, τῶν ἐκ τῆς Ἄγαρ ἀπογόνων, τῶν κακῶς τυραννούντων ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων ῥυσθῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Φωτολαμπῆς ἀστέρων τύπος...

Νῦν ἀπολύεις, Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄.

Ὁ ἔνσαρκος Ἄγγελος, τῶν Ἀσκητῶν ἡ κρηπίς, ὁ νέος Γεράσιμος τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, φωστήρ ὁ ἀνέσπερος, ἄνωθεν συγκαλεῖται, τὴν πληθὺν τῶν Ἀγγέλων, κάτωθεν συναθροίζει τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, τὴν θείαν αὐτοῦ μνήμην ψάλλειν ἐν ἄσμασι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν Σου...

Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩΙ ΟΡΘΩΙ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Καρδίαν ἱεράν, ἱερωτάτε Πάτερ, δειμάμενος ναόν, τὴν ψυχὴν δέ σου πήξας, αὐτοῦ ὡς θεῖαν τράπεζαν, καὶ τὸν νοῦν καταστήσας σου, Ἱερέα τε, σοῦ τὴν προαίρεσιν πόνοις, πλείστοις ἔθυσας, Θεῶ θυσίαν διό σε, ὑμνοῦμεν Γεράσιμε.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τὸ ὄπλον τοῦ Σταυροῦ, ἐν πολεμοῖς ἐδείχθη, ποτὲ τῷ Βασιλεῖ, εὐσεβεῖ Κωνσταντίνῳ, ἀήττητον τρόπαιον, κατ' ἐχθρῶν διὰ πίστεως· τοῦτο τρέμουσιν, αἱ ἐναντίαι δυνάμεις· τοῦτο γέγονε, καὶ τῶν πιστῶν σωτηρία, καὶ Παύλου τὸ καύχημα.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν ματαιότητα, κόσμου ἐμίσησας, καὶ τὰ οὐράνια κάλλη ἐπόθησας, τὰ τῆς σαρκὸς πάθη διό, γενναίως ἀπενέκρωσας, ἔνδοξε Γεράσιμε, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλε· ὅθεν καὶ ἰάσεων, ρεῖθρα βρούεις τοῖς πίστει σου, τὴν μνήμην ἐκτελοῦσι τὴν θεῖαν, Πάτερ ἀξιοθαύμαστε.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Σταυρὸν ὑπέμεινας, ἀτίμως Δέσποτα, ὁ ὑπερεκεῖνα, πάσης τῆς κτίσεως, ὅπως τιμήσης μὲ τὸν πρίν, δεινῶς ἀτιμασθέντα· λόγχη τὴν πλευράν σου δέ, ἐκεντήθης Μακρόθυμε, θέλουν ἐκλυτρώσασθαι, ἐκ φθορᾶς μὲ τὸ πλάσμα Σου· ὑμῶ Σου τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν, καὶ τὴν ἀγαθότητα Φιλάνθρωπε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν σάρκα ἐσταύρωσας σὺν τοῖς παθήμασι, καὶ πᾶσαν τὴν ἔφεσιν πρὸς τὸν Χριστὸν ἐσχηκῶς, Γεράσιμε Ὅσιε, ἀφθαρτον διὰ τοῦτο ἐκομίσω τὸ στέφος, καὶ Ἀγγέλων ταῖς

θείαις, ἠριθμήθης χορείαις, πρεσβέων Χριστῶ τῶ Θεῶ
ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Σταυρὸν καὶ τὸν θάνατον ὑπὲρ ἡμῶν Ἀγαθέ, δι' ἄμετρον
ἔλεος ἐκὼν ὑπέμεινας, καὶ κρίσιν τὴν ἄδικον, ὅπως τῆς
καταδίκης καὶ ἀρχαίας κατάρας, πάντα ἐλευθερώσης τοὺς
ἀπάτη φθαρέντας· διό Σου προσκυνοῦμεν, Λόγε τὴν
σταύρωσιν.

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου
Αὐτοῦ.

Στ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῶ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν
ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (Κεφ. ια'). Εἶπεν ὁ
Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ
Πατρὸς μου...

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Σοῦ Ὁσίου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'. **Στ.** Ἐλέησόν με, ὁ Θεός,...

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν
κατορθωμάτων σου, διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὖρες μισθὸν τῶν
καμάτων σου· τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὸς φάλαγγας, τῶν
Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως
ἐζήλωσας· παρῶρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Εἶτα οἱ Κανόνες· τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
δύο.**

Ὡιδῆ α'. Κανὼν α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἢ τροπαιοῦχος δεξιά.

Δοξάσας τοῖς μέλεσι τοῖς σοῖς, τὸν ὑπὸ πάντων Θεόν
δοξαζόμενον, ἔνδοξε Γεράσιμε, τοὺς εὐσεβῶς ἐν πίστει σε
δοξάζοντας, δόξης αἰωνίου, μετόχους δεῖξον πρεσβείαις σου.

Ἰδρῶσί σου ἄπασαν τὴν γῆν, ὑπὲρ Χριστοῦ κενωθεῖσαν ἠγίασας· Τοῦτον οὖν ἰκέτευε, ἁγιασμὸν καὶ φωτισμὸν καὶ ἔλλαμψιν, ἐπιχορηγήσας, ἡμῖν τρισμάκαρ Γεράσιμε.

Δαιμόνων μαστίξας τὴν πληθύν, ἀσκητικοῖς σου παμμάκαρ παλαίσμασι, πάσης ἡμᾶς μαστιγος τοῦ πονηροῦ, καὶ ἐπηρείας λύτρωσαι, καὶ πυρὸς γεέννης, ταῖς πρὸς Θεὸν μεσιτείαις σου.

Θεοτοκίον.

Μόνη τῶν Ἁγίων καλλονή, καλλοποιὸν Υἱὸν ἢ κυήσασα, πάντας καταλάμπρυνον, ταῖς καλλοναῖς τῶν ἀρετῶν πρεσβείαις Σου, ὅπως ἐν αἰνέσει, χρεωστικῶς εὐφημοῦμέν Σε.

Κανὼν β'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Ἄνωθεν ἅπαν τοῖς ἀνθρώποις δῶρημα, ἐκ Σοῦ κατέρχεται, τῶν τοῦ Πατρὸς φώτων· ὅθεν μοι τὴν πάμφωτον, ἐφιεμένῳ δώρησαι, θείου Πνεύματος χάριν, ὑμῆσαι μνήμην ἐν ἄσμασι, νέου Γερασίμου Φιλάνθρωπε.

Ταῖς ἀστραπαῖς τοῦ Παρακλήτου Ὅσιε, καταλαμφθεὶς τὴν ψυχὴν, τὸ κοσμικὸν κούφως, ἔπλευσας κλυδώνιον, Γεράσιμε καὶ ἔφθασας, πρὸς σκηναὶς οὐρανίους, ἔνθα σαφῶς τὸ πολίτευμα, ἔσχηκας ὡς Παῦλος αἰοῖδιμε.

Ἀφθόνως Ὅσιε Χριστῷ πειθόμενος, τὸ παρ' Αὐτοῦ σοι δοθέν, τάλαντον ὡς δοῦλος, εὐπειθῆς διένειμας, καὶ ὡς πιστὸς ἐπηύξησας· τοιγαροῦν σε ἀμοιβῶν χαρὰς ἀφράστου ἠξίωσεν, ὁ Δεσπότης πάντων Γεράσιμε.

Θεοτοκίον.

Φωτιστικαῖς Σου ἀθανάτοις λάμπεσι, Θεοχαρίτῳτε, πύλη φωτὸς μόνη, ὁ κλεινὸς Γεράσιμος, λαμπρῶς φωταγωγούμενος, τὸ βαθύτατον σκότος, τῆς ματαιότητος ἔφυγε, Σε ὑμνολογῶν τὴν Πανύμνητον.

ᾠδὴ γ'. Κανὼν α'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Ἰσχύϊ Χριστοῦ πᾶσαν ἰσχύν, δαιμόνων ἐξενεύρησας, καὶ κατ' αὐτῶν μεγάλως ἠρίστευσας· διὸ βοῶμεν, πάντα ἐνίσχυσον, καὶ σεπτῶς κραταίωσον, τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημα, τοῦ Κυρίου παμμάκαρ Γεράσιμε.

Ρομφαία ὤφθης κατ' ἐχθρῶν, αἰοίδιμε Γεράσιμε, ἀσκητικῶς τελέσας τὸν δρόμον σου· διὸ πιστῶς σοι βοῶμεν Ἄγιε· τῶν βελῶν τοῦ ὄφεως, καὶ σκανδάλων ἅπαντας, τοὺς πιστῶς σε τιμῶντας περίσῳζε.

Τῷ πόθῳ Χριστοῦ πυρποληθείς, Γεράσιμε Πατὴρ ἡμῶν, τὴν τῶν δαιμόνων πληθὺν κατέφλεξας· διὸ βοῶ σοι τὰ φρυγανώδη μου, πάθη νῦν κατάφλεξον, καὶ πυρὸς αἰωνίου με λύτρωσον.

Θεοτοκίον.

Λαμπρά Σε φωνὴ νῦν ἐκ ψυχῆς, κυρίως Θεομήτορα, τὴν τὸν Θεὸν τεκοῦσαν κηρύττομεν, σεσαρκωμένον ἐκ Σοῦ τὸν ἄσαρκον, ἐν ἡμῖν σκηνώσαντα, οὐ τροπὴν δεξάμενον, οὐ φρυμῶ συσχεθέντα Πανάμωμε.

Κανὼν β'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἀνεπιστρόφῳ λογισμῶ, καὶ διανοίᾳ συντόνῳ, τὴν σκληρὰν καὶ τεθλιμμένην προθύμως, καὶ τραχεῖάν τε ὁδόν, χαίρων στερόρῳς διώδευσας· ὅθεν πρὸς θεῖον πλάτος, τοῦ Παραδείσου κατήντησας.

Ἄκακος ἄπλαστος ἀπλούς, εὐθύς ἠδὺς ἐλεῆμων, ἀμνησικάκος χρηστός καὶ ἀκτήμων, ὀργῆς κρείττων γεγονώς, σεαυτὸν οἶκον ἐτέλεσας, τῆς παντουργοῦ Τριάδος, Ὅσιε Πάτερ Γεράσιμε.

Ἀπὸ νεότητος δεικνύς, φρόνημα Πάτερ γενναῖον, καὶ τὸ σῶμα τῇ ψυχῇ ὑποτάξας, ὑποτάττεσθαι αὐτῇ, ὡς δοῦλον τοῦτο ἔπεισας· ὅθεν ὡς θέσει πάντες, Θεοῦ Υἱὸν σὲ γεραίρομεν.

Θεοτοκίον.

Νομοθεσίαις τοῦ ἐκ Σοῦ, σεσαρκωμένου Δεσπότη, πειθαρχῶν ὁ Σὸς θεράπων Παρθένε, ὁ Γεράσιμος ἀρχάς, τοῦ σκότους ἐτροπώσατο, ἔχων Σὲ συνεργάτιν, τὴν σώζουσαν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Νέος ἥλιος τῆ Ἐκκλησία, ἀνατέταλκας τῶν ἀρετῶν σου, ἀνατολὴ καὶ θαυμάτων πυρσεύμασι, καταλαμπρύνας πιστῶν τὰ συστήματα, καὶ τῶν ἀζύγων φαιδρύνων τὰ πρόσωπα· Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸ πανάγιον ξύλον τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ...

Ωιδὴ δ'. Κανὼν α'. Ὅρος Σὲ τῆ χάριτι.

Ναόν σε γενόμενον Κυρίου πανάγαθον, τῆ ἐργασία ἀρετῶν, καὶ πόνοις ἀσκήσεως συχνοῖς, ναῶ ἐν ἀγίῳ σου, περιχαρῶς σὲ ἀνυμνοῦμεν Γεράσιμε, Πνεύματος Θεοῦ ναοὺς ἡμᾶς ἔργασαι.

Νάμασι κατάρχουτος θαυμάτων Γεράσιμε, Πνεύματος ὠφθης γεγονῶς· διὸ βοῶμέν σοι ἀεὶ, πλουσίως κατάρδευσον, πάντων ἡμῶν τὰς διανοίας ἀοίδιμε, καὶ νοσημάτων τὸν ῥύπον ἀπόπλυνον.

Ἐψωσε Χριστὸς ἀσκητικῶς ἐναθλήσαντα, ὄν ἐκδυσώπει ἐκτενῶς ἀπὸ κοπρίας τῶν παθῶν, ὑψωσαι τοὺς πίστει σε, εἰλικρινεῖ νῦν ἀνυμνοῦντας Γεράσιμε, καὶ ἐν αἴνεσι θερμῶς σε δοξάζοντας.

Θεοτοκίον.

Ἐπνώσας εἰς θάνατον, κατάκειμαι ἐν τάφῳ, τῆς ἀπογνώσεως Ἀγνή πεπεδημένος ταῖς σειραῖς, τῶν παραπτωμάτων μου, ἀλλὰ τῆ Σῆ ἄγρυπνος πρεσβεία ἔχειρον, καὶ πρὸς μετάνοιαν ἴθυνον Δέσποινα.

Κανών β'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Πρεῖθροις ζωῆς, τῆς αἰωνίου Γεράσιμε, ὡσπερ δένδρον, σὺ καταρδευόμενος ἐν διεξόδοις θείων πηγῶν, τὸ πεφυτευμένον, καρποὺς ἐνθέους μετέδωκας, τοῖς πᾶσι θεοφόρε, τῷ Δεσπότη κραυγάζων· τῇ δυνάμει Σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ὡσπερ ἀστήρ, τὴν κτίσιν πᾶσαν Γεράσιμε, θείῳ φέγγει, ἀληθῶς κατηύγασας, ἐν τοῖς ἐσχάτοις χρόνοις σοφέ· τῶν ἀζύγων πάλιν, ψυχὰς ἐνθέως κατηύφρανας, θαυμάτων λαμπηδόσι, σου τὴν μνήμην τιμώντων, τὴν πανιερὸν Πάτερ ἐν ἄσμασι.

Πᾶσαν σπουδῇ, ὡς μίαν Πάτερ ἐξήσκησας, τετρωμένος, φίλτρῳ τοῦ Δεσπότη σου, τὴν ἀρετὴν ἢ σε τῷ Αὐτοῦ, θρόνῳ ἰσαγγέλως, κατέπαυσεν ὡς βιώσαντα· διὸ καὶ μετ' Ἀγγέλων, ὡσπερ Ἄγγελος ἄλλος ἐν ὑψίστοις χορεύεις Γεράσιμε.

Θεοτοκίον.

Ὡς καθαρὸν, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, Σὲ Παρθένε, ὁ κλεινὸς Γεράσιμος ἐπικαλούμενος βοηθόν, χαρὰν τε μακαρίαν, πληθὺν δαιμόνων ἠδάφισε, καὶ πρὸς ναὸν τὸν ἄνω, μετετέθη ἐν δόξῃ, ἐν αἰνέσει γεραίων Σὲ Πάναγνε.

Ὡιδή ε'. Κανών α'.

Λόγον θεῖον ἐξηρεῦξω, θεόφρον Γεράσιμε, καὶ ἐγένου ἀπλανῆς ὁδηγὸς σὺ ἐν χάριτι, πλανομένοις ἅπασι, διὸ βοῶμέν σοι τῆς πλάνης, τῶν πειρασμῶν ἡμᾶς λύτρωσαι.

Ὡραιώθης ἐναρέτοις σοφὲ ὠραιότησιν, ἐδοξάσθης τῶν θαυμάτων πολλαῖς ἐπιδείξεις, θαυμαστὲ Γεράσιμε, διὸ σὲ πίστει δυσωποῦμεν, ῥῦσαι ἡμᾶς πάσης θλίψεως.

Στειρευούση γυναικὶ σοι ἐλθούση ἐκ πίστεως, τοὺς τῆς μήτρας καταρράκτας εὐχῇ σου διήνοιξας, ὅλως οὖν στεριεύουσαν, τὴν παναθλίαν μου καρδίαν, εὐκαρπον δεῖξον Γεράσιμε.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἐφθάρης ἐν τῷ τίκτειν ἀσπόρως Πανάμωμε· διὰ τοῦτο ἐκτενῶς ἱκετεύω Σε, Δέσποινα, τὴν ἀφθαρεῖσαν Ἄχραντε, τοῖς λογισμοῖς ψυχὴν μου ῥῦσαι, τῆς αἰωνίου κολάσεως.

Κανὼν β'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Τῆς σαρκὸς ἀπηρνήσω, πᾶσαν ἠδυπάθειαν ὡς οὐδὲν ἔχουσαν, ὄφελος τρισμάκαρ, καὶ Σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἀράμενος, τὸν Χριστὸν ποθήσας, ἐν οὐρανοῖς συμβασιλεύεις, ἐπαξίως Αὐτῷ τῷ Δεσπότη σου.

Ἰακώβ σὺ πλουτήσας, ἔνδοξε Γεράσιμε τὸ καρτερώτατον, καὶ Δαβὶδ τὸ πρᾶον, τοῦ Ἰῶβ τὸ γενναῖον ἐν θλίψεσι, Ἰωσήφ τὸ σῶφρον, καὶ Ἀβραὰμ φιλοξενίαν, χαρισμάτων μετέσχες τοῦ Πνεύματος.

Οὐχ' ἠδέα τοῦ βίου, οὐδ' ἡ τούτων στέρησις Πάτερ Γεράσιμε, οὐδὲ τῆς νηστείας, οἱ ὑπέρμετροι πόνοι καὶ ἕτερα, ἅπερ χαίρων ἐτέλεις, οὐχ' ἡ παράτασις τοῦ χρόνου, τὸν πρὸς Κύριον ἡμβλυνεν ἔρωτα.

Θεοτοκίον.

Γεράσιμος Κόρη, ὁ κλεινὸς θεράπων Σου παννύχοις στάσεσι, Σὲ τὴν πάντων σκέπη, εἰς βοήθειαν ἐπικαλούμενος, τῶν δαιμόνων φόβους, καὶ τῆς σαρκὸς ἐπαναστάσεις, ἀκλονήτῳ διήλθε φρονήματι.

ᾠδὴ ς'. Κανὼν α'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ὡραῖος καλλοναῖς ταῖς τῆς ἀσκήσεως, ἐγένου πανσεβάσμιε, Γεράσιμε θεουμένος φαιδρῶς, θέσει καὶ υἱὸς ἀποδεικνύμενος, πανευκλεῶς, Πατρὸς τῶν φώτων ἀξιοθαύμαστε.

Υφάνας σεαυτῷ δόξης ἱμάτιον, οἰκείων ἐξ ἰδρώτων σου, γυμνωθέντα μὲ κακῶν ἐπιβουλαῖς, θείαις σου πρεσβείαις πάλιν ἔνδυσον, καταστολὴν σωτηριώδη Πάτερ Γεράσιμε.

Μεγάλα κατ' ἐχθρῶν ἐστήσω τρόπαια, μέγਾਲος τεθαυμάστωσαι, ἐπιδείξῃσι θαυμάτων τεραστίων· μέγας οὖν ἡμῖν πρόμαχος φάνηθι, ἐξ ἀναγκῶν Πάτερ μεγάλων λυτρούμενος.

Θεοτοκίον.

Κυρίως Σε Θεοῦ Μητέρα Πάναγνε, φρονοῦντες καταγγέλλομεν· τὸν γὰρ ἀνάρχον Υἱὸν Μονογενῆ, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων ἀναλάμπαντα, ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀνερμήνευτος Παρθένε τέτοκας.

Κανὼν β'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἰσαγγέλον ἐπὶ γῆς, διήλθες βίον Γεράσιμε, καὶ νῦν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῆς θείας ἐπέτυχες ἰσαγγέλου στάσεως, λυθέντων δ' ἐσόπτρων, ἐποπτεύεις ἃ ἐπόθησας.

Τὸ τριμερὲς τῆς ψυχῆς, καταποντίσας Γεράσιμε, ἐν ἀπαθείας βυθῶ, Τριάδος γεγένησαι, οἶκος γεγονότα με, οἶκον ληστῶν Πάτερ, ταῖς πρεσβείαις σου διάσωσον.

Τῶν κοσμικῶν ταραχῶν, τὸν νοῦν φυλάξας ἀτάραχον, τὸ ταραχῶδες παθῶν, διήλθες κλυδώνιον· διὸ καὶ κατέπαυσας, εἰς τὰς ἀταράχους, καταπαύσεις Πανσεβάσιμι.

Θεοτοκίον.

Νευρούμενος ταῖς ἐκ Σοῦ, ἐκπεμπομέναις δυνάμεσιν, ὁ Σὸς θεράπων Χριστέ, ὁσίως ἠρίστευσε τὴν ἀγνὴν Μητέρα Σου, ἀνυμνῶν ἐκ πόθου, τὴν ἀρρήτως Σε κήσασαν.

Κοντάκιον. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Ὡς τῆς Τριάδος ἱερὸν καὶ θεῖον τέμενος, διὰ ζωῆς τῆς ἰσαγγέλου χρηματίσαντα, ἀνυμνοῦμέν σε οἱ παῖδες σου θεοφόρε· ἀλλ' ὡς ἔχων παρῶρησίαν Ταύτη πρέσβευε, ἐκ παντοίων ἡμᾶς ῥυσθῆναι τάχος θλίψεων, ἵνα κράζωμέν σοι **χαίροις Πάτερ Γεράσιμε.**

Ὁ Οἶκος.

Ἄγγελος ἄλλος ὠφθης, ἐπὶ γῆς θεοφόρε, τὸν βίον σου καὶ γὰρ ἰσαγγέλως, ἀληθῶς διῆλθες, καὶ βροτὸς ἔνδοξε, ἐφάνης ἐπουράνιος· διὸ καὶ παρ' ἡμῶν μετὰ χαρᾶς τῶν σῶν παίδων ἀκούεις ταῦτα·

Χαίροις, τερπνὸν μοναζόντων κλέος·
χαίροις, ἀστήρ παμφαῆς τοῦ κόσμου.
Χαίροις, ἀσθενούντων ὀξεῖα ἀντίληψις·
χαίροις, εὐρωστούντων ἀκλόνητον ἔρεισμα.
Χαίροις, ὅτι τὰ ἐπίγεια ἀπεβάλου νουνεχῶς·
χαίροις, ὅτι τὰ οὐράνια ἐπελάβου καρτερῶς.
Χαίροις, τῶν θείων ὄντως ἀρετῶν ὁ ταμίας·
χαίροις, τὴν ἁμαρτίαν ὁ μισήσας ἐκ καρδίας.
Χαίροις, παθῶν παντοίων καθαίρεσις·
χαίροις, ἡμῶν προστάτης καὶ λύτρωσις.
Χαίροις, μοναστῶν ἐτοιμότητος ῥύστης·
χαίροις, παντὸς καταφύγιον κόσμου.

Χαίροις, Πάτερ Γεράσιμε.

Συναξάριον.

Τῇ 15^ῃ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου Γεράσιμου τοῦ Νέου, τοῦ ἐκ Λεονταρίου Πελοποννήσου καὶ κτήτορος τῆς Ἱ. Μ. Ἀγ. Τριάδος Σουρβίων Πηλίου.

Στίχοι.

Βροτὸς πεφυκῶς Ἀγγέλοις συνηλίσσω.
Τὰ σώματός σου δαμάσας πάθη πόνοις.
Γῆν δ' ἔλιπες δεκάτη πόλον οἰκήσας σὺ τετάρτη.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωιδὴ ζ'. Κανὼν α'. Σὲ νοητήν.

Ὁ τοῦ λοιμοῦ στήσας τὴν ψυχόλεθρον, πάλαι Γεράσιμε φοράν, μεσιτείας σου ἱεραῖς, ῥῦσαι τούτου Ἄγιε, πάσης τε κακώσεως, ποιμήνην τὴν σὴν πόλιν Μακαριώτισσαν, τὴν εὐσεβεῖ πόθῳ, τιμῶσαν ταῖς ἀριστείαις σου.

Ἐξ ἔθνικῆς συμφορᾶς ἀπάλλαξον, πόλιν σὲ θερμῶς,
Μακαριώτισσαν σοφέ, πρέσβυν σὲ πλουτήσασαν, Πάτερ
ἀκαταίσχυντον, ἐναντίων τρέπουν φάλαγγας, τὰς κατ' αὐτῆς
κινουμένας, ἀεὶ Πάτερ Γεράσιμε.

Νόσους δεινὰς πρὸ θανάτου ἔλυσας, καὶ μετὰ θάνατον
σοφέ, τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὰ πολλά, ἴασαι συντρίμματα, πάσας
τῶν σωμάτων τε, τὰς μαλακίας ἀπέλασον, τὸν Εὐσπλαγχνον
ἱκετεύων, Θεὸν μάκαρ Γεράσιμε.

Θεοτοκίον.

Ἵνα θεὸς γένηται ὁ ἄνθρωπος, ἐκ Σοῦ σεσάρκωται Θεός,
Ὅν ἱκέτευε ἐκτενῶς, Ἄχραντε Πανάμωμε, σῶζεσθαι τοὺς
δοῦλους Σου, ἐπηρειῶν τοῦ ἀλάστορος, καὶ χαλεπῆς ἐν γέεννη,
φλογὸς καὶ πάσης θλίψεως.

Κανὼν β'. Παῖδες Ἑβραίων.

Οἶκος Τριάδος ἀνεδείχθης, θανατώσας σου τὸ τριμερὲς
τρισμακάρ, τῆς ψυχῆς σου θερμῶς, αὕτη βοῶν οὐ παύη, εἰς τοὺς
αἰῶνας δόξα Σοί, τῷ Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι.

Νῦν ἐλλαμπόμενος Τριάδος, τοὺς ὑμνοῦντάς σε τῇ αἴγλη
ἐλλαμ-φθῆναι, θεοφόρε σὺν σοί, εὐδόκησον βοῶντας,
εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄγγελος ὤφθης ἐν γῆ Πάτερ, μετὰ σώματος ἀγγελικῶς
βιώσας, ἐπουράνιος δὲ, βροτὸς Θεῷ κραυγάζων, εὐλογητὸς εἶ
Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὅρος κατάσκιον ὥραθης, ἀχειρότμητος ἐξ οὐ ἐτμήθη
λίθος, τὴν λιθώδη διὸ, κατάνυξον ψυχὴν μου, πεπυρωμένην
Δέσποινα, ταῖς πικραῖς φιληδονίαις.

Ωιδὴ η'. Κανὼν α'. Ἐν καμίνῳ Παῖδας.

Ὡς χωρεῖα τῇ θεοποιῷ, Γεράσιμε ἀγνεῖα, τὰ πάθη τὰ τῆς
σαρκὸς σου, ἀποκαθάρας, τοῖς πᾶσιν ἐξήστραψας ἀναμέλπων,

πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτοβόλος ἤστραψας ἀστήρ, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει, διὸ σὲ ἐκδυσωποῦμεν, φωταγώγησον ἡμῶν καρδίας Γεράσιμε, ῥαθυμίας καὶ τῆς ἁμαρτίας τὸ σκότος ἐλαύνων, ὅπως σὲ ὑμῶμεν, ὡς μέγιστον προστάτην.

Τριαδικόν.

Ὡς Μονάδα φύσει μὲν ἀπλήν, Τριάδα δὲ προσώποις, δοξάζομεν τὸν Πατέρα, τὸν συνάναρχον Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον μελωδοῦντες· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτ, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Λάμπρυνόν μου πύλη τοῦ φωτός, τὸ ὄμμα τῆς καρδίας, τὰ νέφη τῶν παθῶν μου, καὶ τὸ σκότος τὸ βαθύ, Ἄγνη ἀπελαύνουσα ἵνα μέλπω, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε. εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν β'. Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ.

Χάριν πάντες ἀντλήσατε πλουσίως, ἐκ τῶν θείων λειψάνων Γερασίμου, ἢ τῆς ψυχῆς ἐκπλύνεται ὁ βόρβορος πάντων τῶν βοώντων· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μὴ ἐλλείπης ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων, τῶν τελούντων τὴν ἱεράν σου μνήμην, καὶ πρὸς Θεὸν ἀκοίμητον Γεράσιμε, σὲ προβαλλομένων πρέσβυν καὶ μεσίτην, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπερεύχου Θεῷ τῶν εὐφημούντων, σὲ ἐκ πόθου καὶ πίστει ἐκτελούντων, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου Γεράσιμε, καὶ ὑπερυψούντων Τοῦτον ὡς Δεσπότην, ἀπάντων εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε Κυρίου· χαῖρε πύλη αἴλου φρουκτωρίας· χαῖρε τὸν κόσμον πάντα διασώζουσα, ταῖς πρὸς Σὲ πρεσβεΐαις, τοῦ θεράποντός Σου, Παρθένε Γερασίμου.

Ωιδὴ θ'. Κανὼν α'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Ἵνα τοὺς λαμπροὺς ἀγῶνάς σου, ἀσκητικούς τε πόνους καὶ τὰ παλαίσματα, καὶ τὰ κατὰ γῆν, τετελεσμένα καὶ θάλασσαν, ἐκθειάζωμεν Πάτερ σου θαύματα, τοῦ βίου τῶν σκανδάλων, τῶν βλαβερῶν ἡμᾶς περίσῳζε.

Ἦδη οὐρανοὺς Γεράσιμε περιπόλων, τοῖς κάτω ἡμῖν κατέλιπες, τὸ καρτερικόν, καὶ πλήρες χάριτος σῶμά σου, ἀγιάζον ἡμᾶς ταῖς προσψαύσεσι, καὶ παῦνον πᾶσαν νόσον, ταῖς τῶν θαυμάτων ἐπιδόσεσι.

Στῆσον ἱεραῖς πρεσβείαις σου, τὸ καθ' ἡμῶν κλυδώνιον ἐγειρόμενον, καὶ ἀπέλασον, τῶν πειρασμῶν τὴν σκοτόμαιναν, καὶ ἀνθρώπων παντοίων τὴν κάκωσιν, ὡς ἔχων παρῶρησίαν, πρὸς τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἄρον τὸ βαρὺ φορτίον μου, τῶν ἐγκλημάτων Θεοτόκε Πανύμνητε, καὶ τὸν ἐλαφρότατον, ζυγὸν καταξίωσον, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ Σου βαστάζειν με, καὶ τρίβον διοδεύειν, τὴν πρὸς τὴν ἄνω λῆξιν φέρουσαν.

Κανὼν β'. Κυρίως Θεοτόκον.

Φωτίζεις θεοφόρε, τοὺς τῆ ἱεραῖ σου, προσπεφευγότας σορῶ καὶ τελουῖντάς σου, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην, Πάτερ Γεράσιμε.

Ψυχῆς μου τὰς κηλίδας, τῶ τῶν πρεσβειῶν σου, φαρμάκῳ Πάτερ ἰάτρευσον δέομαι, καὶ σοὶ συστήναι δυσώπει Θεὸν Γεράσιμε.

Ὡδὴν τὴν ἐκ καρδίας, πρώτως τῆ σῆ μνήμη, ὑφάναντα ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῆς γεέννης λύτρωσαι Πάτερ Γεράσιμε.

Θεοτοκίον.

Ἁγία Θεοτόκε, ἅγιον ναόν με, ἀπέργασον σωτηρίας τε, ἱκετηρία οἰκεία Σὺ με ἀξίωσον.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πολλοῖς ἀγῶσιν Ὅσιε, τὸν νοῦν ἀναπτερώσας σου, πρὸς ἀπαθείας τὸ ὕψος, ἀνέδραμες θεοφόρε, τῷ τοῦ Χριστοῦ νῦν βήματι, παρεστηκῶς γηθόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν οὖν πρέσβευε, Γεράσιμε τῶν τελούντων, τὴν παναγίαν σου μνήμην.

Τῆς ἑορτῆς.

Σταῦρος ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης...

Εἰς τοὺς Αἶνους ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια. Ἦχος β'. Ποίοις εὐφημιῶν.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι, στεφανώσωμεν τὸν θεοφόρον; Τὸν τῆς παρθενίας διδάσκαλον, καὶ τῆς ἐγκρατείας ὑπέρμαχον; Τὸν ὀρθὸν ἀσκήσεως κανόνα, τὸ βάθος ἀκτημοσύνης τὸ ἀκρότατον, τὸ ὕψος τῆς ἀκακίας καὶ ἀπλότητος, ὑπομονῆς θεῖον στῦλον, τὸν οὐράνιον μὲν βροτόν, ἐπίγειον δὲ Ἄγγελον, ὀφθέντα νέον Γεράσιμον;

Ποίοις πνευματικοῖς ἄσμασι, μακαρίσωμεν τὸν θεοφόρον; Τὸ λαμπρὸν τῆς χάριτος ὄργανον, καὶ θεῖον δοχεῖον τοῦ Πνεύματος; Χαλεπῶν παντοίων τὸν διώκτην, ἀπάσης τῆς οἰκουμένης τὸ ἐντρύφημα, καὶ ὄντως φαιδρὸν λαμπτήρα τὸν πολύφωτον, τῶν μοναζόντων τὸ κλέος, Ἐκκλησίας ὡς ἀληθῶς, Πρωτοτόκων τὸν σύσκηνον, τὸν θεῖον καὶ ἀξιάγαστον Γεράσιμον;

Πᾶσι τὰ τῆς χαρᾶς σύμβολα, ἢ ὑπέρλαμπρος τοῦ Γερασίμου μνήμη, ὑπεμφαίνει· συνέλθωμεν, ἄσμασι κροτοῦντες τὸν ἄξιον, πάσης τῆς ἐν λόγῳ εὐφημίας, οὐκ ἔστιν ἐξαριθμήσασθαι τὰς χάριτας, ὑπερβαίνει λογισμοὺς τὰ προτερήματα, τοῦ ἰσαγγέλου σου βίου, ᾧ τὸ ἐν ἀνθρώποις σαθρόν, ὑπεστήριξας μαθητά, Χριστοῦ τοῦ παρέχοντος, τοῖς λειψάνοις σου χάριν ἄφθονον.

Ποίοις πνευματικοῖς ἄσμασιν, ἐπαινέσωμεν τὸν θεοφόρον; Τὸν ἐν οὐρανοῖς δαιτώμενον, καὶ πνευματικῶς πάντας προφθάνοντα, τοὺς εἰλικρινῶς αὐτὸν ποθοῦντας; Τὸν

πάντων προασπιστήν καὶ ἀντιλήπτορα, τὸ μέγα τῶν
θλιβομένων παραμύθιον, τὸ ἀρράγαγέστατον τεῖχος, τῆς Μονῆς
τῆς τούτου, τὸν δι' οὗ δαιμόνων ὄφρῦν, Χριστὸς κατεβέβληκεν ὁ
ἔχων τὸ μέγα ἔλεος;

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῆ παμφαεῖ πανηγύρει, τοῦ θεοφόρου Πατρὸς Γερασίμου,
ἅπαντες δεῦτε συνδράμωμεν. Προύθηκε γὰρ ἡμῖν, ὡς ἐστιάτωρ
πνευματικὸς τράπεζαν μυστικὴν, τὰς ἀσκητικὰς αὐτοῦ
ἀριστείας καὶ τρόπαια, καὶ συγκαλεῖται πάντας πρὸς εὐωχίαν
ἀδάπανον· μηδεὶς ἐξέλθη πεινῶν τῆς ἱερᾶς ταύτης πανδαισίας·
καὶ γὰρ ἀμείβεται πάντας τοῖς οὐρανίοις χαρίσμασιν, ὧν ἐν
μετοχῇ γενέσθαι ἀξιωθείημεν, ταῖς πρὸς Θεὸν αὐτοῦ
παρακλήσεσι.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦ φωνὴ τοῦ Προφήτου Σου Μωυσέως...

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Μεγαλυνάριον.

Φύλαττε τοὺς δούλους σου ἐκ δεινῶν, παντοίων
τρισμακάρο, καὶ λοιμώδους νόσους σοφέ, ὅπως δὲ ὡς ῥύστην,
ἀκοίμητον ὑμνῶμεν, Γεράσιμε οἱ πόθῳ σοι καταφεύγοντες.